

Usu to Kiss

írta: Miichan

Ebben a Hónapban az *Usó to kiss* című mangára esett a választásom, mégpedig a tiltott szerelem témája miatt. Nem elég hogy két férfi kapcsolata nem a legelfogadottabb dolog, de megnehezíti a dolgokat, ha éppen kiderül, hogy testvérek. Masara Minase történeteiben gyakran megjelennek a tiltott kapcsolatok, illetve természetfeletti érdekességek.

Masara Minase munkássága...

1996. december 16-án született Iwate Prefektúrában. Tokióban él, szereti a csokit meg a macskákat. Nem szereti a bogarakat meg a vörös bab krémet. Van egy fia meg egy lánya. 2003 óta munkálkodik és adja ki a sorozatait meg a one shotokat. Eddig 43 története jelent meg. Romantikus, sclice of life, dráma, yaoi, shounen ai, iskolai, természetfeletti műfajban írja történeteit.

A féltestvérem vagy mégsem ???

Igarashi Haruka történetünk főszereplője korát letagadva egy bárban vállal munkát. Vajon minek köszönhetően kezd el dolgozni egy 17 éves srác egy bárban? Több oka is van ennek, de a legfontosabb egy jóképű 26 éves üzletember, Tatsuya-san. Haruka bátykomplexusa általában szerelemmé, amint Tatsuya egyik nap kikezd vele. A manga ott kezdődik, amikor

először felfigyel az üzletember a fiatal fiúcskára. Meghallja a zongora hangját és megpillantja a bájos Harut, kis idő elteltével invitálja is egy másik bárba. Haru el is fogadja a meghívást. Az ismerkedés kezdetét veszi, végül Haruka részeg lesz és egy hotel szobában ébred fel. Mivel nem szeretne gondot okozni, elindulna hazafelé, de Tatsuya marasztalja. (Ekkor még meg sem fordul a fejében az ok, amiért ilyen kedves vele.) És most következik a legvicesebb párbeszéd kettejük között, mikor Tatsuya kezdeményez és Harunak leesik,

hogy miért nem engedi haza. Persze nem spoilerem le. Az este elteltével reggel együtt kelnek, hivatalosan is szeretők lettek (persze Haru kétkelkedik ebben). Vajon Haruka titka mennyire fogja befolyásolni a kapcsolatukat?

Grafika

Hát nem is tudom, hol kezdjem, nagyon szépek és kidolgozottak a szerző a mangái, nem is tudok olyat felhozni, ami kivétel lenne. Néhány helyszín kidolgo-

zott, néhány egyszerűbb. Az arcok részletesebbek, míg a ruhák nem kaptak annyit figyelmet. Minase volt az első, akinek a szereplőinél feltűnt a fogak ábrázolása. Szegénykének nem az erőssége, mivel ahol ráment az ábrázolására ott pont olyan hatást kelt, mintha fogatlanok lennének.

Mikor elolvastam az első mangát, egyből megtetszett mind a rajzolása, mind a története, így sorban el kezdtem olvasni az összes kiadott mangáját. Vannak kívívőbb történetei, ilyen az *Usó to kiss is*, meg a másik nagy kedvencem a *Gokujou no koibito*. A hosszabb mangák történetei összetettebbek, kicsit komolyabbak. Ágyjelenetekben gazdag, mégsem veszíti el igényességét, végig a történetet helyezi előtérbe és a karakterek érzéseit. Mindenkinél jó olvasást kívánok hozzá.

